

БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ

BOLGÁR HÍREK 01 · 2018

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

WWW.BOLGAROK.HU

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK KÉTNYELVŰ HAVILAPJA

100 ГОДИНИ
БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ
100 ÉVES A BOLGÁR ISKOLA

Танцов състав Росица с наградата за националностите • Nemzetiségekért Díjat kapott a Roszica táncgyűttes

Балкански синдром – премиера на Малко Театро • Balkáni szindróma – a Malko Teatro új bemutatója • Новогодишна • Újévi bál

Танцов ансамбъл не от геца, прелютащи гвама крака, кремащи едно слега друго, обърнали глави към мама и татко и готови да се разплачат.

Танцов ансамбъл от професионалисти! С професионално отношение и със силно сценично присъствие.

Деца, които гледаме развълнувани, изпълнени с радост и гордост.

Не само като родители, които умилено гледат детето си на сцената, а и като регова публика. 40 деца и два пъти по толкова родители, баби и дядовци.

Деца, които с радост откъсват от времето за цари. Родители, които не се цалят да ги водят на репетиции, концерти, фестивали, пътувания в чужбина. Деца, които Анна и Данчо възпитават в чувство за отговорност, обич, привързаност един към друг, състрагателност, толерантност. Които могат да виждат и усещат човека до себе си. Нещо, което е на изчезване в този свят. Не знам чия е наградата. Дали е за Анна и Данчо. Дали е за танцорите на „Росица“. Но мисля, че е за всички – за голямото семейство, наречено „Росица“.

Искам да им благодаря. За посветените минути на истинско българското, за вярата им в красивите и добри неща, за любовта им един към друг, за живия, а не виртуален контакт помежду им, за ценностите, които съхраняват. За всичко простичко, истинско и човешко.

Благодаря за полета, „Росица“!

ГАБИ ХАДЖИКОВА

ROSZICA, A NAGY CSALÁD

December 18-án Orbán Viktor miniszterelnök megbízásából Balogh Zoltán miniszter és Soltész Miklós államtitkár átadta a Nemzetiségekért Díjat Szalai Annának, a Roszica néptáncgyűttes vezetőjének.

Amikor napjainkban a gyermekek elmerültek a számítógépek virtuális világában, rabjai lettek a telefonoknak, iPad-eknek és tableteknek, Budapesten két ember létrehozott egy családot, amely más értékeken alapul, és amit egészen más – nem virtuális – dolgok kötnek össze. Hanem a lépések, hangok, ritmusok és szívdobbanások varázslata. Mint a régi szép időkben. Anna és Dancso. Évek óta minden pénteken összegyűjtik a gyerkőcöket, hogy először megtanítsák őket ritmusban lépdelni, majd futni, azután táncolni, hogy végül lépteik repülésé váljanak.

Az autentikus bolgár iránti, a gyerekek iránti sok szeretettel, felelősségérzettel, sok energiával és a jóba vetett hittel. Azért, hogy néhány nemzedéket fejelemre, megfelelő hozzáállásra, figyelemre szoktassanak, hogy megtanítsák őket megérteni és értékelni, őket és a szüleiket is. A Roszica táncgyűttes. Egy család. Gyerekek, szülők, hozzátartozók.

A táncsoport nem botladozó gyerekek gyűjtőhelye – akik egymás után sorjázva, fejüket a mama és a papa felé fordítva, sírásra készen toporognak –, hanem profikból álló táncgyűttes! Profi hozzáállással és erős színvonalú jelenléttel.

Olyan gyerekek, akiket izgalommal figyelünk, akik tele vannak örömmel és büszkeséggel. Nemcsak elzékenyült tekintetű szülőkként, akik a gyereket nézik a színpadon, hanem igazi közönségként is. 40 gyerek és kétszer annyi szülő, nagyszülő. Gyerekek, akik örömmel áldoznak játékokra fordítható idejükből. Szülők, akik nem kímélik magukat, hogy próbákra, koncertekre, fesztiválokra, külföldi utazásokra vigyék őket. Gyerekek, akiket Anna és Dancso felelősségre, szeretetre, egymás iránti ragaszkodásra, együttérzésre, toleranciára nevelnek. Aki látják és érzik az embert maguk mellett. Ez olyasmi, nem tudom, kié is pontosan ez a díj, Annáé, Dancsóé vagy a Roszica táncosaié. Szerintem leginkább a Roszica névre keresztelt nagy családé.

Meg szeretném köszönni nekik. Az igazi bolgárságért áldozott percekért, a szép és jó dolgokba vetett hitüket, egymás iránti szeretetüket, az egymás közötti valós és nem virtuális kapcsolatot, az értékeket, amelyeket őriznek. Minden egyszerű, igazi és emberi dolgot.

Köszönöm a repülést, Roszica!

HADZSIKOSZTOVA GABI

100 ГОДИНИ БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ

„...От цялата човешка история е останало само онова, което е изградено от камък и слово. В някои отношения даже словото превъзхожда камъка. Храмовете, изградени от него, са останали непокътнати, без никаква пукнатина във себе си, за разлика от каменните храмове. Словото ние вадим от народната каменоломна и всеки един от нас според силите си участва в изграждането на духовния храм на народа. У нас словото продължава да има магическа сила, българите много добре са разбирали неговата изключително голяма мощ. Може да се каже, че ние сме се съхранили през нашите тежки 13 века до голяма степен и чрез словото. Думите са играели ролята на крепостни стени и защита за всеки човек срещу всичко варварско и чуждоземно.“

Йордан Радичков

АВТОР
Светла Късева

СЪРЖО
Kjoszeva Svetla

Тези гуми на Радичков много ми напомнят известните гуми на Лазар Иванов, изречени при основаването на българското училище в Унгария. Казани по различен начин, те насочват вниманието към знанието и неговото значение в живота на човека. Това е било началото, последвано от 100 години труд и усилия на десетки учители, деца и родители, на общността и нейните ръководители, за да оцелее този храм на знанието и на българското слово, в който се загава бъдещето.

КАКВИ СА ТЕЗИ 100 ГОДИНИ?

То има предистория – създадената през 1916 г. Българска църковно-училищна община, чиято главна задача е да се погрижи за духовното израстване на българската общност. Първо се създава параклисът, след което се пристъпва към изграждане на училището. Идеята е била грандиозна, свързана с изграждането на комплекс от училище и църква, за което са събрани и необходимите средства. Инфлацията в края на войната обаче слага край на този замисъл – да се създаде едновременно и дом и седище на новите институции. Създаването на училището обаче, въпреки войната и тежката зима на 1917-1918 г., се осъществява. То отваря врати на 25 февруари 1918 г. в сградата на училището на ул. „Лоняи“ №4, където днес може да се види паметната плоча, отбелязваща събитието. Първият учител и директор на училището Константин Спиров е изпратен пред много въпроси, свързани с обучението. Много от децата посещават унгарско училище и идват допълнително да учат български. Има обаче и такива, които никога не са посещавали никакво училище. Ето защо акцентът е поставен на изучаването на българския език: „Говор, четене и писане заемат учебните ми часове“ – споделя той в писмо до тогавашния пълномощен министър (такъв е рангът на първия български дипломат в унгарската столица по това време) Иван Стоянович. Намесата на българската държава е била естествена, тъй като по това време всички български преселници са нейни граждани. На ул. „Лоняи“ училището остава

4 години, а свързаните с него разходи се изплащат от гарения. ♦ Голяма роля при създаването на училището играе отец Симов, по-късно Неврокопски митрополит Борис, който от 1917 до 1924 г. обгръща българската колония в Будапеща. Роден в Битолско, той завършва с успех Огринската гимназия и продължава образованието си в Цариградската духовна семинария. През 1915 г. се дипломира Богословския факултет в Черновиц. Този забележителен мъж играе важна роля в Българската православна църква. След завръщането си от Унгария става ректор на Софийската духовна семинария. През 1932 е натоварен с историческата мисия да води преговорите по вдигане на схизмата от Цариградската патриаршия, които завършват успешно на 22 февруари 1945 г. През 1935 г. става митрополит на Неврокопската епархия. Убит е като мъченик, в наши дни се подготвя неговото канонизиране. ♦ Учебната основно училище на ул. „Папъновелде“, където българското училище остава нови четири години. В съответствие с промените в българската образователна система (от 1921 г. задължителното основно образование в България е седмокласно), в училище-

то в Будапеща също е открит горен курс. Официалното име на училището е „Будапещенско българско основно училище и прогимназия“. От тази учебна година е назначен и учител по унгарски език. ♦ Най-продължително време българското училище се помещава на ул. „Йожеф“ №20 в VIII столичен район. През този период определяща за него е дейността на директора г-р Никола Милев. (завършил пловдивската семинария и Духовната академия в София). Първият му мандат започва след завършването на академията (в началото на 1930-те години) и продължава до 1 януари 1935 г. След два мандата – в Мишколц и Каша (Кошице) – той отново се връща в Будапеща. По време на продължителния си престой в страната Никола Милев научава унгарски език, създава добри контакти и изиграва голяма роля за духовното обединение на колонията, превръщайки училището в истинска културна институция. През 1941-1942 г. в него е открит „Народен университет“ и се изнасят беседи на различни теми, създадена е библиотека. ♦ След Втората световна война най-бързо от българските институции се съживява Българското училище. То прекъсва дейността си само за няколко месеца по време на

обсагата на Будапеща. През следващите години се мести в различни унгарски училища – на ул. „Немет“, на ул. „Силарг Рьок“, в гимназия „Клара Льовей“ (ул. „Вендел“ №1), връща се за известно време и на ул. „Йожеф“ №20. Тук през 1954-1955 учебна година българското училище ползва вече 4 класни стаи, но и те се оказват недостатъчни, тъй като в него вече се учат 158 деца. ♦ Сградата на ул. „Байза“ №44 е била седище на съветската част на Съюзната контролна комисия до 15 септември 1947 г. През ноември 1954 г. съветското посолство в Будапеща връща сградата на унгарското Министерство на външните работи, а през март 1955 г. тя е предадена на Българското посолство за целите на училището, което започва занятия в новата сграда. В същото време то преминава под управлението на българското просветно министерство. (Откритите по-рано училища в Печ и Мишколц са превърнати във филиали на будапещенското училище, но много скоро се оказват в тежест на министерството и то ги закрива.) ♦ За известно време през петдесетте години училището носи името на Вълко Червенков, след което е преименувано на Българско основно училище „Христо Ботев“. От началото на 70-те години

към него функционира детска градина, а през 1981 г. е превърната в Единно средно политехническо училище с учебно-професионален комплекс по туризъм. След сключването на споразумение между българското и унгарското министерство на просветата то е преименувано на Българо-унгарско средно езиково училище „Христо Ботев“ през 1994 г. С това име съществува до закриването му от Министерството на образованието и науката (МОН) през 2011 г. ♦ Значително нараства броят на учениците след преместването на училището в постоянна и удобна сграда на ул. Байза и редовно изпращане на учители по отделните предмети от просветното министерство в София. Бързият спад през следващите години обаче говори, че очакванията не са се оправдали напълно. Ето защо през 70-те-80-те години се предприемат нови мерки за поддържане на броя на учениците: създаване на детска градина, която да захранва училището с нови деца, и превръщането му в ЕСПУ (Единно средно политехническо училище) с 11-класен курс на обучение. Така през учебната 1983-1984 г. училището достига най-голям брой ученици – 223 души. Тогава завършва първият випуск на ЕСПУ „Христо Ботев“ – Будапеща. ♦ През 90-те години българското училище, издържано от МОН, постепенно губи инерция. То не може да издържи и на конкуренцията на унгарските училища, които предлагат и добре рекламират нововъведения, привлекателни за потребителя. Съчетано с неотстъпчивостта на МОН, което се противопоставя на всеки опит и предложение за промяна, това води до пълно отдръпване на местната общност от българското училище, възникнало поколения българци в Унгария. ♦ През 2004 г., възползвайки се от промените в унгарското законодателство (направени с активната намеса на националните малцинства), както и изпратени пред несигурното бъдеще на финансираното от София училище, българите в Унгария основават Българско училище за роден език. Това е нова форма на обучение, която не е развностъпна с т.нар. неделни училища. В Българското училище за роден език децата усвояват български

език и литература и българско народознание и могат да пренесат оценката си в унгарското училище; в края на обучението си се явяват на зрелостен изпит или на друг квалификационен изпит по език, който подобрява шансовете им за реализация. Днес сградата на ул. „Байза“, която трайно е свързана с българското образование в Унгария, отново е изпълнена с детска глъч, всеки ден влизат деца и родители, а учителите работят с най-модерни методи и разтварят пред децата огромния свят на знанието. Така емоционалната привързаност и любовта към България са поставени в синхрон с мисълта за бъдещето. ♦

100 ÉVES A BOLGÁR ISKOLA

„...Az emberiség történetében csak az maradt fenn, amit kőből és szavakból építettek. Néhány esetben a szó felülmúlja a követ. Azok a szentélyek, amelyeket szavakból építettek, sértetlenül maradtak fenn, egy repedés nélkül, ellentétben a kőszentélyekkel. A szavakat mi a népi köfajtából bányásszuk és mindnyájan erőnknek megfelelően veszünk részt a nép szellemi szentélyeinek építésében. Nálunk a szónak még mindig varázssereje van, a bolgárok nagyon is jól értették különlegesen nagy hatalmát. Elmondható, hogy létezésünk nehéz 1300 éve alatt nagyrészt a szavaknak is köszönhetően maradtunk fenn. A szavak várfalak szerepét játszották, megvédték az embereket minden barbár és idegen hatás ellen.“

Jordan Radickov

Radickov szavai erősen emlékeztetnek Lazar Ivanov híres mondataira, amelyeket a magyarországi bolgár iskola alapításakor mondott. Más módon fogalmaznak, de mégis a tudás felé irányított figyelmünket, az emberi életben betöltött fontosságára. Ez volt a kezdet, amit a tanárok, gyerekek és szülők, a közösség és vezetőinek százévnnyi munkája követett, hogy megmaradjon a tudásnak és a bolgár szónak ez a szentélye, ahol a jövő képződik.

MILYEN VOLT EZ A 100 ÉV?

Българско училище '100 éves a Bolgár Iskola

На 25 февруари се навършват

100 години, откак отваря врати

Българското училище в Будапеща.

Van előtörténete - az 1916-ban létrehozott Bolgár Egyházi és Iskolai Közösség, amelynek fő feladata gondoskodni a bolgár közösség szellemi épüléséről. Először létrehozzák a kápolnát, azután fogtak hozzá az iskola megalapításához. Az ötlet nagyszabású volt, iskola- és templom együttes felépítését tervezték, amelyhez össze is gyűlt a pénz. A háború végi infláció azonban meghiúsította ezt az elgondolást - hogy egyszerre épüljön fel az új intézmények székhelye. Az iskola létrehozása azonban a háború és az 1917/18-as hideg tél ellenére megvalósult. 1918. február 18-án nyílt meg a Lónyay u. 4. szám alatti iskola épületében, ahol ma emléktábla látható, amely megemlékezik az eseményről. Az iskola első tanára és igazgatója Konsztantin Szpirov számos oktatási problémával szembesült. A gyerekek nagy része magyar iskolába járt, és csak kiegészítésként tanult bolgárul. Voltak azonban olyanok is, akik soha nem jártak iskolába. Éppen ezért a hangsúly a bolgár nyelv elsajátítására esik: „Beszéd, olvasás és írás foglalja el az óráimat” - írja a tanár Ivan Szojanovicznak, az akkori meghatalmazott miniszternek (ez a rangja a bolgár külképviselet vezetőjének a magyar fővárosban abban az időben) címzett levelében. A bolgár állam beavatkozása természetes volt, hiszen ebben az időszakban minden bolgár bevándorló bolgár állampolgár volt. A Lónyay utcában az iskola 4 évig maradt, a költségeket adományokból fedezték. ♦ Az iskola létrehozásában nagy szerepet játszott Szimov atya is, a későbbi Borisz nevrokopi metropolita, aki 1917 és 1924 között gondozta lelkiileg a bolgár közösséget Budapesten. Bitolja mellett született, elvégezte az Edirnei Gimnáziumot és az isztambuli lelkészi szemináriumot. 1915-ben diplomázott a csernovici teológiai fakultáson. Ez a figyelemre méltó férfi fontos szerepet játszik a Bolgár Ortodox Egyházban. Miután Magyarországról hazatért, a szófiai lelkészi szeminárium rektora lett. 1932-ben megkapta a történelmi missziót, hogy tárgyalásokat folytasson a szkizma levételéről a Konstantinápolyi Patriarchátussal, amelyek 1945. február 22-én sikerrel zárultak. 1935-ben lett a Nevrokopi Metropólia vezetője. Mártírhálált halt, napjainkban van folyamatban szentté avatása. ♦ Az 1922-23-as tanévet a Papnövelde utcai leányiskola épületében nyitották meg, ahol az iskola 4 évig maradt. A bolgár oktatási rendszer változásaival

összhangban (1921-ben a bolgár kötelező oktatás 7 éves lesz), a budapesti iskolában is megnyitották a felső tagozatot. Az iskola hivatalos neve „Budapesti bolgár alapkü iskola és kisgimnázium” lett. Ettől az évtől magyarnyelv-tanár is dolgozott az intézményben. ♦ A leghosszabb ideig a bolgár iskola a VIII. kerületi József u. 20. szám alatt működött. Ebben az időszakban meghatározó szerepet töltött be dr. Nikola Milev igazgató (aki a plovdivi lelkészi szemináriumot és a szófiai Hittudományi Akadémiát végezte el). Az első mandátuma az akadémia elvégzése után kezdődött (az 1930-as években) és 1935. január 1-ig tartott. Két vidéki mandátum - Miskolc és Kassa - után újra visszatért Budapestre. Hosszú itt-tartózkodása alatt Nikola Milev megtanult magyarul, jó kapcsolatokat alakított ki és nagy szerepet játszott a közösség szellemi egységének megteremtésében, igazi kulturális intézménnyé téve az iskolát. 1941-42-ben Népi Egyetemet indított, ahol különböző előadásokat tartottak, létrejött a könyvtár is. ♦ A második világháború után a bolgár intézmények közül leggyorsabban az iskola tért magához. Csak néhány hónapig szünetelt a tanítás Budapest ostroma idején. A következő években az iskola folyamatosan költözött: a Németh utcába, a Röck Szilárd utcába, a Leőwey Klára gimnáziumba (Vendel u. 1.), egy időre a József utca 20-ba is visszatért, ahol az 1954-55-ös tanévben már 4 osztálytermet használt, de még azok sem voltak elégségesek, ugyanis az iskolában már 158 gyermek tanult. ♦ A Bajza u. 44. alatti épület a Szövetséges Ellenőrző Bizottság szovjet részének székhelye volt 1947. szeptember 15-ig. 1954 novemberében a budapesti szovjet nagykövetség visszaadta az épületet a magyar külügyminisztériumnak, 1955 márciusában pedig átadták azt a Bolgár Nagykövetségnek iskola céljára. Az 1955-56-os tanévet már az új épületben kezdték. Ez egyben azt is jelentette, hogy az iskola a bolgár Oktatási Minisztériumhoz került. (A korábban megnyitott miskolci és pécsi iskola a budapesti iskola tagiskolái lettek, de hamar nehézséget jelentettek a minisztériumnak, ezért bezárták őket.) ♦ Az iskola rövid ideig az ötvenes években Valko Cservenkov nevét viselte, majd felvette a Hriszto Botev Bolgár Általános Iskola nevet. A 70-es évek elejétől óvoda is működött mellette, 1981-től pedig egységes politechnikai szakközépiskola lett, turizmus szakmai profillal. A magyar és a bolgár

oktatási minisztériumok megállapodása után átnevezték Hriszto Botev Bolgár-magyar Nyelvi Középszkolának 1994-ben. Ezen a néven létezett a bolgár Oktatási és Tudományos Minisztérium általi 2011-es bezárásáig. ♦ A tanulók száma jelentősen növekedett attól kezdve, hogy az iskola beköltözött az állandó és kényelmes Bajza utcai épületbe, illetve azután, hogy a szófiai Oktatási Minisztérium rendszeresen kezdett szaktanárokat küldeni. A következő évek tanulólétszám-csökkenése azonban azt mutatja, hogy a várakozások nem voltak teljesen megalapozottak. Ezért a 70-es és 80-as években újabb intézkedéseket fogantatosítottak a tanulók létszámának fenntartására, ilyen az óvoda létrehozása, amely tanulókkal látja el az iskolát, illetve az iskola átalakítása szakközépszkolává, 11 osztályos képzéssel. Így az 1983/84-es tanévben érte el a létszám a maximumot - 223 diák. Ekkor érettségizett az első évfolyam is. ♦ Az 90-es évekre a bolgár iskola, amelyet a bolgár Oktatási Minisztérium tart fenn, folyamatosan veszített a lendületéből. Nem volt képes a magyar iskolák konkurenciájának sem ellenállni, amelyek a diákok számára vonzó újításokat vezettek be. Mindez kombinálva a bolgár minisztérium rugalmatlanságával, amely ellenállt minden változási kísérletnek és javaslatnak, ahhoz vezetett, hogy a bolgár közösség teljesen kihátrált a bolgár iskola mögül, amely bolgárok nemzedékeit nevelte fel. ♦ 2004-ben, kihasználva a magyar törvényi háttér változásait (amelyekre a nemzetiségek aktív beavatkozásával került sor), illetve szembesülve a Szófiából finanszírozott iskola bizonytalan jövőjével, a magyarországi bolgárok megalapították a Bolgár Nyelvoktató Iskolát. Ez egy új oktatási forma, amely nem azonos az ún. vasárnapi iskolákkal. A Bolgár Nyelvoktató Iskolában a gyerekek elsajátítják a bolgár nyelvet, irodalmat és népméretet, és az itt szerzett osztályzat átvihető a magyar iskolába; az oktatás végén jelentkezhetnek érettségi vagy más minősítő vizsgára bolgár nyelvből, ami javítja az érvényesülési esélyeket. Ma a Bajza utcai épület, amely tartósan összefonódott a bolgár oktatással Magyarországon, újra gyerekzsivajtól hangos, minden nap bejönnek szülők és gyerekek, a tanárok pedig a legkorszerűbb módszerekkel dolgoznak és kitarják a gyerekek előtt a tudás univerzumát. Így a Bulgária iránti érzelmi kötődés és szeretet szinkronban van a jövő gondolataival. ♦

ЩЕ ОТБЕЛЕЖИМ ТОЗИ ДЕН НА 25 ФЕВРУАРИ, НЕДЕЛЯ:

14.00 **Погнасяне на венци прег паметните плочи** на сградите, в които се помещавало училището. *Тръгване от „Вагохид“ №62 с автобус. В Българския културен дом на ул. „Вагохид“ №62*

15.15 **Обявяване на резултатите от конкурсите** и награждаване на участниците

15.45 **Откриване на фотоилюстрация**

16.00 **Програма на учениците** от Българското училище за роден език

17.00 **Коктейл**

Каним всички настоящи и бивши възпитаници и техните семейства, всеки българин и съпричастен към българската общност да празнува заедно с нас!

*Българско училище за роден език
Българско републиканско самоуправление
Дружество на българите в Унгария*

ÜNNEPI PROGRAM (FEBRUÁR 25, VASÁRNAP):

14.00 Azon épületek emléktábláinak megkoszorúzása, amelyekben a Bolgár iskola korábban működött. *Indulás a Vágóhid utca 62. sz. alól autóbusszal. Bolgár Művelődési Ház, Vágóhid utca 62.*

15.15 **Az iskolai pályázatok eredményhirdetése** és a résztvevők díjazása

15.45 **Fotókiállítás megnyitója**

16.00 **Ünnepi műsor** - a Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola diákjainak előadása

17.00 **Állófogadás**

Szeretettel meghívjuk jelenlegi és egykori diákjainkat és családjukat, minden bolgárt, valamint mindazokat, akik kötődnek a bolgár közösséghez, hogy együtt ünnepeljük az iskola 100 éves évfordulóját!

*Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola
Bolgár Országos Önkormányzat
Magyarországi Bolgárok Egyesülete*

БАЛКАНСКИ СИНДРОМ – ПРЕМИЕРА НА МАЛКО ТЕАТРО

„Живеем юнашки живот сиромашки,
по някакъв странен, неписан закон.
Един да си пие, а друг да му плаща,
какво да се прави – Балкански синдром.“

Това са финалните думи в най-новия спектакъл на Малко театро „Балкански синдром“. Тази песен, дала и заглавието на пиесата, е знаменателна не само като финал, а и като сентенция – както и самото представление.

АВТОР
Виолет Доци

SZERZŐ
Dóczy Violetta

Със своите горчиви истории и странни образи България от 90-те години оживява пред погледа на зрителя в „Балкански синдром“, декемврийската премиера на Малко театро. Създателите (Ицван Ц. Нази, Габриела Хаджикостова, Георги Спасов и Росица Спасова) изграждат сценария въз основа на текстове от Станислав Стратиев, допълнени от лични преживявания и най-прочутите шлагери на българската естрада. „Балкански синдром“ е литературно-музикално риалити шоу, което чрез високата култура ни помага да проумеем откъде идваме ние, българите, как преживяхме промяната и накъде сме се запътили. ♦ Според моя дялолошите неща ни се случват, за да ни предпазят от още по-голямо зло. Интересен е такъв поглед към света... особено в свят, който не е съществувал до 90-те години, но ще остане следите си и по гърбовете на нашите деца. ♦ Историята е добре позната: след промяната България тръгва в погрешна посока. Не запазиме исконните си ценности – голяма част унищожени още при социализма. Тук става въпрос не само за материалните блага, а за следите, оставени в човешките души. Мнозина забогатяха, увеличи се броят на измамниците, а средната класа и хората на изкуството обедняха. ♦ Именно това състояние на нещата поражда реакциите на актьорите от Малко театро чрез изключително суровите и забавен текст на Стратиев. Пиесата ни позволява да надникнем в ежедневието на селския живот през очилата на главния герой Паскал (Георги Спасов), вечният интелегент. Заедно със своя приятел Йеремия (Роси Спасова), той стига до такива гениални идеи, като, например,

да се отвори дискотека в селото или двамата да станат модел за първите восьмични фигури на български в музея на Магам Тисо в Лондон. ♦ Няколкоминутните епизоди се прекъсват от спомени на Габриела Хаджикостова за България, които създават правдива представа за България на 90-те години. Разказва не само Габриела, а Роси и Жоро също. Последните двамата предимно чрез характеристиките на героите си, но близко го публикува... която също е въввлечена в спектакъла. Чрез възможностите на импровизацията – с усмивка, жест или история – всеки добавя нещо към представлението. ♦ В тази естествена и добре функционираща среда вероятно от голямо значение е фактът, че актьорите се познават добре. Контактите им са от 80-те години, когато Ицван и Габи са преподавали в Театралната академия в София. Най-забавното е, че тогава Ицван им е преподавал импровизационна техника, а днес работят заедно в спектакъл, в основата на който стои импровизацията. ♦ Трима отлични музиканти (Атила Шимон, Габор Ваис и Тибор Ейхингер) съпровождат Габриела Хаджикостова при изпълнението на легендарни български песни като „Балкански синдром“, „Младостта си отива“, „Вървят ли двамата“ (песен от филма „Козият рог“). Или „Арлекино“, чиято история е особено впечатляваща. Автор на песента е Емил Димитров, но в изпълнение на Ала Погачова тя става международно известен шлагер. „Арлекино“ в същото време е лично свързан с Габриела Хаджикостова – навремето, през 1962 г., Емил Димитров я посвещава на нейната майка, оперетната певица Лиляна Кисьова (1928-2014). ♦ Ето тези истории, невидимите нишки, които ги свързват,

и личните преживявания правят спектакъла незабравим. Когато Габи ме покани на премиерата, предишната вечер още не бях сигурна, че ще успея да отида, но тя ме увери: пригответе си истински културен коктейл... и наистина! ♦ *Добре е забъркан, благодаря! Дайте следващия!* ♦

BALKÁNI SZINDRÓMA – A MALKO TEATRO ÚJ BEMUTATÓJA

„*Élünk szegényen, hősies létben, valami furcsa törvény szerint. Kéne még inni, de nem fizet senki. Mit lehet tenni? – balkáni szindróma.*“

Ezzel a gondolatlaltal zárult a Malko Teatro legújabb előadása a Balkáni szindróma. A darab címadó dala nem csak finálénak, de egyetemes igazságnak is parádés... akárcsak maga az előadás.

A '90-es évek Bulgáriája elevenedik meg előttünk a maga keserű történeteivel és fura alakjaival a Malko Teatro decemberben bemutatott Balkáni szindróma című előadásában. Az alkotók (C. Nagy István, Hadzsikosztova Gabriella, Georgi Szpaszov és Roszica Szapszova) Sztaniszlav Sztratiev szövegeire építették a forga-

tókönyvet, amit személyes felhangokkal és a bolgár esztrád zene legnagyobb slágereivel fűszereztek. A Balkáni szindróma egy olyan zenés-irodalmi reality show, amely a magas kultúra eszközeivel segít megérteni, hogy mi, bolgárok tulajdonképpen honnan jövünk, hogyan éltük meg a rendszerváltást és merre tartunk. ♦ A bolgár nagyapám szerint a rossz dolgok azért történnek velünk, hogy megvédjenek minket a még nagyobb rossztól. Érdekes ebből a szempontból tekinteni a világra... főleg egy olyan világra, ami a '90-es évekig nem is létezett, ennek ellenére még a gyerekeink is a bőrükön fogják érezni a nyomait. ♦ A történet jól ismert: a rendszerváltást követően Bulgária rossz irányba indult. Nem őriztük meg az értékeinket, – nagy részüket elpusztította a szocializmus, – ez pedig nem csak a materiális javakban, hanem az emberek lelkében is nyomot hagyott. Rengetegen meggazdagodtak, megsokasodtak a családok, míg a középosztály és a művészek elszegényedtek. ♦ Erre a helyzetre és világra reflektálnak a Malko Teatro színészei Sztratiev rendkívül elmés és szórakoztató szövegeivel. A darabban a falusi élet mindennapjaiba nyerünk betekintést a főhős, Paszkal (Georgi Szpaszov), az örök entellektüel szemüvegén keresztül. Barátjával, Jeremiással (Roszi Szpaszova) olyan korszakalkotó ötleteik vannak, mint hogy diszkót nyissanak a faluban, vagy éppen ők legyenek az első bolgár viaszbabuk Madam Tussaud londoni múzeumában. ♦ A néhány perces epizód-

tussal, vagy éppen történettel – mindenki hozzátett valamit az előadáshoz. ♦ Ebben a jól működő, természetes közegben talán az is szerepet játszott, hogy a színészek jól ismerték egymást. Kapcsolatuk a '80-as évekbe nyúlik vissza, amikor István és Gabi még a szófiai Színházi Akadémián oktatott. A történet szépsége, hogy István akkoriban improvizációs technikákat tanított Roszinak és Zsorónak, most pedig egy olyan darabban dolgoztak újra együtt, ami az improvizációra épül. ♦ Az este folyamán három kiváló zenész (Simon Attila, Weisz Gábor, Eichinger Tibor) kíséretében és Hadzsikosztova Gabriella előadásában olyan legendás bolgár dalok is felcsendültek, mint a Balkanszki szindrom, a *Mladostta si otiva*, a *Varvjat li dvama* – (A *kecskeszarv* című film dala), vagy éppen az *Arlekino*. Utóbbinak különösen megható a története. A dalt Emil Dimitrov szerezte, ám Alla Pugacsova előadásában lett nemzetközileg ismert sláger. Arlekino karaktere mégis Hadzsikosztova Gabriellának lehet a legkedvesebb, hiszen ő személyesen is kötődik hozzá... a dalt Emil Dimitrov eredetileg Gabriella édesanyjának, Liliana Kiszjova (1928–2014) operett-énekesnőnek írta 1962-ben. ♦ Az ilyen történetektől, titkos kötelékektől és személyes élményektől volt igazán maradandó ez az előadás. Amikor Gabi elhívott a bemutatóra, még előző este sem voltam biztos, hogy ott tudok lenni, de azt mondta egy igazi kis kultúrkoktéllal készültek... és tényleg! ♦ *Jól megkeverték, köszönöm! Jöhet a következő!* ♦

kat Hadzsikosztova Gabriella személyes bulgáriai élménybeszámolóit törték meg, amelyek a '90-es évek Bulgáriájáról adtak korhű képet. De nem csak Gabi mesélt az este, hanem Roszi és Zsoro is. Igaz ők elsősorban a karaktereiken keresztül, ugyanakkor a közönséghez idomulva... merthogy a közönséget is bevonták az előadásba. Az improvizáció nyújtotta lehetőségeken keresztül – egy mosollyal, egy gesz-

DECEMBER 13. – KARÁCSONY A BOLGÁR MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

Mi a karácsony? Az elmúlt napok gyöngédsége, a jelen értéke és a jövő várakozása.

Agnes Faro

Vannak közösségek, amelyek mindig megtartják a régi hagyományokat, vigyáznak rájuk, tisztelik egy életen keresztül.

A mi közösségünk szintén betartja és tiszteli éveket óta a régi, hagyományos ünnepeket, de képes újakat is létrehozni. Néhány évvel ezelőtt Kalicov Vladimir javaslatára a Magyarországi Bolgárok Egyesülete bevezetett még egy ünnepet – az idősebb honfitársaink karácsonyát, amely mára már hagyománnyá vált. Karácsony azoknak, akik nyugodtan szeretnének elbeszélgetni, beszámolni sikereikről és kudarcaikról, megosztani élményeiket. Őszintén, a város zajától messze, a teremben más rendezvényeken hallható zajtól távol. Hallani akarják egymás szavát, örülni egymásnak, megemlékezni azokról, akik nincsenek már köztünk, eldicsekedni a gyerekekkel és unokákkal, akikre büszkék. Koccintani egy-egy pohár borral, megkóstolni a nekik készített ételeket. Csillogó szemmel néznek, amikor énekelnek és táncolnak nekik, amikor megkapják az egyesület karácsonyi ajándékát. Megnevetteti őket a bűvész, aki a szórakoztatásukra érkezett. Mosolyognak a karácsonyfára a színpadon és szép dekorációra a teremben. Felidéznek azokat a pillanatok, amikor gyerekként a fenyőfa előtt álltak, remegve, izgalommal tele, kipirult arccal. És izgatottan vesznek át az ünnepre készített ajándékot, amely nem nagy, de szívből jön és felmelegíti a szívet.

Olyan jó nézni ezeket a mosolygós szemeket, amelyekben felcsillan a gyermekkor lángja. Hallgatni a beszélgetéseket, figyelni méltóságjeljes lépteiket. Olyan emberek lépteit, akik hozzájárultak közösségünkhöz, akiket szeretünk, és akikre büszkék vagyunk. És azt hiszem, hogy a karácsony melege és öröme mindig közelebb hoz minket egymáshoz.

ГАБИ ХАДЖИКОВА

HADZSIKOSZTOVA GABRIELLA

13 ДЕКЕМВРИ – КОЛЕДА В БЪЛГАРСКИЯ КУЛТУРЕН ДОМ

Какво е Коледа? Това е нежността на отминалите дни, стойността на настоящето и очакванията на бъдещето.

Агнес Фаро

Има общности, които спазват винаги старите традиции, пазят ги ревниво, почитат ги през целия си живот. Нашата общност също спазва и чачи от години старите традиционни празници. Но е способна да създава и нови.

Преди няколко години по предложение на Владимир Калицов Дружеството на българите в Унгария въведе още един празник в календара на общността – Колегата на по-възрастните наши сънародници. И тя вече се превърна в традиция. Колегата на тези, които обичат да побъбрят на спокойствие, да се похвалят и оплачат, да споделят. Откровено, галеч от шума на града, от високите гецибели в залата по време на групите ни празници. Искат да си чуят гумата. Да се поразват един на друг,

да си спомнят за тези, които вече ги няма, да се похвалят с децата и внуците си, с които се гордеят. Да се чукнат с по чаша вино, да опитат от вкусните ястия, приготвени специално за тях. Гледат с блеснали очи, когато им пеят и танцуват, когато получават колежния подарък от Дружеството. Смеят се на фокусника, който е дошъл да ги позабавлява. И се усмихват на прекрасната колежна елха на сцената и на красивата украса в залата.

Припомнят си онези мигове, когато като деца са заставали пред елхата, изпълнени с трепет, развълнувани и със зачервени бузи. И поемат развълнувани пригответния подарък за празника. Подаръкът не е голям, но е от сърце. И стопля сърцето.

Толкова е хубаво да гледаш сега тези засмени очи, в които прупламва пламъчето на детството. Да слушааш глъчката на разговорите им, да наблюдаваш гостолепността на стъпките им. На стъпките на хората допринесли за нашата общност, хора които обичаме и с които се гордеем. И си мисля, че топлината и радостта на Коледа винаги ни приближават все повече един до друг.

РАДИО НА БЪЛГАРСКИ

20-годишен юбилей

Българското предаване по унгарското радио е излъчено за първи път на 7 януари 1998 г. В изпълнение на Закона за националните и етнически малцинства от 1993 г. българската общност получи 30 минути програмно време в рамките на предаванията на националното Унгарско радио. Оттогава вече 20 години всяка седмица – днес на вълните на канал MR4 – звучи половин час българска реч: новини от България, разкази за обичаи и традиции, шеги, съвети на българската литература, интервюта, българска музика. Предаването реагира и отразява събитията в българската общност и пази честотата на езика. През своето 20-годишно съществуване българското предаване е отличавано на два пъти:

по случай 5-тата си годишнина получи специална грамота, а през 2004 г. неговият отговорен редактор Светла Къосева бе отличена с високата награда „Нубо“ на Унгарското радио.

Българското предаване може да бъде слушано всяка сряда от 13.00 на вълните на MR4, но е достъпно и онлайн: www.mediaklikk/mediatar/ под името **Bolgár nemzetiségi műsor.**

Приятно слушане!

РÁДИО БОЛГАРУЛ

20 éves jubileum

Első ízben 1998. január 7-én jelentkezett a magyar rádió bolgár adása. A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993-as törvény értelmében a bolgár nemzetiség

30 perc adásidőt kapott a Magyar Rádió adásain belül. Azóta 20 éve minden héten – napjainkban az MR4 hullámhosszán – fél óra bolgár beszéd hallatszik: hírek Bulgáriából, elbeszélések a hagyományokról és szokásokról, a bolgár irodalom gyöngyszemei, interjúk, bolgár zene. Az adás közvetíti és tudósít a bolgár közösség eseményeiről és őrzi a nyelv tisztaságát.

20 éves fennállása alatt az adás ötször kapott kitüntetést: ötödik évfordulójára oklevelet, 2004-ben pedig Kjoszeva Svetla, a műsor felelős szerkesztője a Magyar Rádió Nívódíját kapta meg. A bolgár adás meghallgatható minden szerdán 13 órától az MR4 hullámhosszán, de elérhető online is: www.mediaklikk/mediatar/, **Bolgár nemzetiségi műsor** címszó alatt.

Jó hallgatást kívánunk!

НОВОГОДИШНА ВЕЧЕРИНКА

обичай сурваканите ги дариха с паричка. А някои от тях и с повече, и за най-голяма радост на децата напълниха гржобчетата им. А по-предвидливите бяха дошли с торбички... За доброто настроение на вечерта се грижеха гостите ни от Русе. Оркестър Дунавска магия: Цветан Иванов - клавирист, Митко Гюмечев - цигулка, Здравко Гергинаков - кларинет и Теменужка Черникова - вокал. Virtuozните изпълнения на музикантите и певицата взривиха салона. А младите момичета от Формация Импулс - Людмила Любенова, Лора Петрова, Мери-Ан Савова, Румяна Минчева и Ванина Бъсърболиева - напълниха гушите на хората със своите грациозни изпълнения, младост и красота.

Гостите от Русе изнесоха богата, многожанрова програма. Популярни български шлагери, народни песни, стари градски песни, световни шла-

гери, хоровадни мелодии, а цигуларят Митко Гюмечев беше приготвил специално за вечерта блок от унгарска музика и плени публиката с виртуозното си изпълнение. Удоволствие беше да гледаме празнично украсената зала, фокусите на Марсел Юхас и щастливите лица на танцуващите, които знаят, че танцът е магия за душата. Танцът е сила за духа. Положителната енергия се ражда сякаш от нищото и ни завлабява. Веднъж започнеш ли да танцуваш, част от теб винаги остава в танца. И танците прогължиха до зори. Богатата томбола с интересни и забавни подаръци предизвика много вълнения и радост. Особено при по-малките.

Пожелаваме си през 2018 година всеки ден да бъде най-добрият ден в годината.

ГАБИ ХАДЖИКОСТОВА

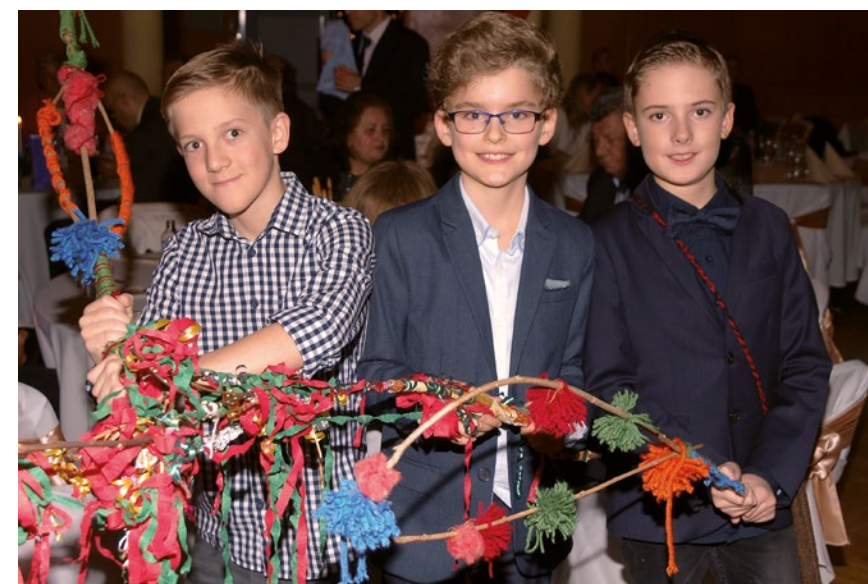
ÚJÉVI BÁL

Az újévi nap minden ember születésnapja.

Charles Lamb

2018. január 6-án a Bolgár Művelődési Ház megnyitotta kapuit a hagyományos karácsonyi-újévi bál előtt. A Jantra néptáncgyűttes férfitáncosai idén is felrobbantották a szalont a koledari nevű autentikus táncukkal. A kisgyerekek először a házigazda, Tanev Dimiter hátát veregették meg házi készítésű szurvaknicáikkal. Régi bolgár szokás szerint a megveregetettek aprópénzzel ajándékozták meg őket, volt aki többel is... Az est jó hangulatáért a Ruszéból érkezett vendégeink gondoskodtak - a Sexaginta Prista formáció, Daniella Kirilova és Temenuzska Csernikova énekesnők és Vladimir Mincsev zenész, akik színes, változatos műfajú műsort adtak elő. Népszerű bolgár slágerek, népdalok, régi városi dalok, világlágerek, néptánczenék. Öröm volt nézni a kanyargó horo táncot az ünnepélyesen feldíszített teremben, a táncolók boldog arcát, akik tudják, hogy a tánc varázslat a léleknek és erő a szellemnek. A pozitív energia a semmiből születik és magával ragad. Ha egyszer elkezded táncolni, egy részed mindig a tánc részévé válik. A tombola, szórakoztató és érdekes ajándékokkal, szintén sok örömet okozott. Azt kívánjuk, hogy a 2018-as évben minden nap legyen az év legjobb napja.

HADZSIKOSZTOVA GABRIELLA

ГОДИНА НА МОМЧЕТАТА

На тазгодишното тържество за Бабинден беше отбелязан рекорден брой новородени – 23 на брой, от които 15 момчета.

АВТОР
Светла Къосева

SZERZŐ
Kjoszeva Szvetla

В неделя, на 21 януари, за пореден път българските жени се събраха да отпразнуват Бабинден в Българския културен дом. Залата постепенно се изпълни с детска глъч и женски смях, радостни срещи на стари познати и посрещане на новородените. Тази година те бяха рекорден брой – 23 деца. Въпреки снега повечето успяха да дойдат, за да ги благослови бабата – тази година Естер Новакова. На възраст от няколко седмици до годинка малчуганите сегяха притихнали в майките и търпеливо понасяха благословиите, помазването с мед и масло, закичването с червен конец. Майките съобщиха името и възрастта на детето, някои баби всеотдайно асистираха. При двойката близнаци то си беше наложително, макар че майката се справяше госта добре и сама. Получиха и подаръците: по кат грешки за всяко дете, играчка и сребърно кръстче. Дарена беше и бабата и още двама акушери, които присъстваха на тържеството.

НОВОРОДЕНИ ПРЕЗ 2017 Г.

1. Мирослав Гергей Ковач
2. Емма Караулиева
3. Лиляна Морена Митова
4. Мартин Иванов Коша
5. Андраш Петър Хойдак
6. Мате Сабо
7. Арон Том
8. Душан Финта
9. Андрея Михайлова
10. Шара Роза Балинт
11. Даниел Живков
12. Анна Луиза Домози Бонев
13. Даниел Миланов
14. Кристина Миланова
15. Мирко Том
16. Алберт Джеймс Имре
17. Милан Ремау
18. Бенце Богнар
19. Патриция Баргош
20. Бендегуз Бардош
21. Виолета Анна Варга
22. Деметер Йоо
23. Крицоф Шош

В програмата за пръв път участваха децата от Росица, които са били навремето благославяни на Бабинден, сред тях имаше и десетинагодишни. След което дойде реч на „Зорница“. Фолклорната група се утвърди като един от най-активните участници в празника, не само заради програмата, с която участват всяка година, а и защото членовете на „Зорница“ най-активно се включват и в кулинарния конкурс. При това те отбелязват не само масовост, а и качество – отнасяйки всяка година все повече и повече награди.

Журите беше ново и като такава внесе нов вкус и изненади в класирането, което при всички положения е добре и насърчаващо за новите участници в конкурса. Емилия Цветкова, Ирина Чан и Теодора Калицов сериозно и всеотдайно опитваха от многобройните ястия, за да излъчат първенците в четирите категории: предястие, основно ястие, десерт и традиционно ястие. Резултати от кулинарния конкурс:

ПЪРВО МЯСТО

› предястие	Иванка Караулиева
› главно ястие	Янтра Джагарова
› десерт	Анелия Велкова
› траг. българско ястие	Павлина Бонева

ВТОРО МЯСТО

› предястие	Янка Джагарова
› главно ястие	Николинка Нацкина
› десерт	Агнеш Палфи
› траг. българско ястие	Татяна Даганска

ТРЕТО МЯСТО

› предястие	Керанка Костадинова
› главно ястие	Петя Маринова
› десерт	Николинка Нацкина
› траг. българско ястие	Петя Маринова

A FIÚK ÉVE

Az idei bábanapi ünnepségen rekord számú, 23 újszülöttet mutattak be, akik közül 15 fiú volt.

Vasárnap a bolgár asszonyok újra összegyűltek, hogy megünnepeljék a bábanapot a Bolgár Művelődési Házban. A terem megtelt gyerekszivajjal és női nevetéssel, a régi ismerősök vidám találkozásával és az újszülöttek fogadásával. Számuk az idén rekordot döntött: 23 gyermek született a tavalyi évben. A hó ellenére mindenki eljött, hogy megáldja őket a bába, aki az idén is Novakov Eszter volt. A kicsik – a néhány hetestől az egyévesig – elcsendesedtek anyjuk karjaiban és türelemmel viselték az áldásokat, a vajjal és mézzel történő megkenést, illetve a piros fonállal való feldíszítést. Az anyák megmondták a gyerek nevét és életkorát, ennél néhány nagymama is buzgón segédkezett. Az ikerpárnál erre szükség is volt, bár az édesanya egyedül is jól boldogult. Megkapták az ajándékot is: ruhácskákat, játékot és ezüst keresztet. Ajándékot kapott a bába és még két szülésznő is, akik jelen voltak az ünnepségen.

Трифон Зарезан

Szőlőmetsző

Trifon napja

Западно- и Средноевропейска митрополия на БПЦ-ВП, БПЦО „Св. св. Кирил и Методиј“ Буганеца

A Bolgár Ortodox Egyház Nyugat- és Közép-Európai Metropólia, Szt. Cirill és Szt. Metód Bolgár Ortodox Egyházközösség, Budapest

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВАНЕ НА ПАМЕТТА НА СВ. МЪЧЕНИК ТРИФОН

SZT. TRIFON VÉRTANÚ EMLÉKÉNEK ÜNNEPÉLYES TISZTELETE

09.02.2018
18.00 – **Празничен концерт** с участието на формация „Боили“ от гр. Костенец с ръководител маестро Юлиан Огажиян и ФФ „Зорница“ (храм „Св.св. Кирил и Методиј“)

2018. 02. 09.
18.00 – **Ünnepi koncert** a „Boili“ formáció (Koszteneц), vezető: maestro Julijan Odazsijan és a Zornica együttes részvételével (Szt. Cirill és Szt. Metód templom).

10.02.2018
10.00 (Задушница) – **Заупокойна литургия** и Обща панихида за всички покойници отслужена от НВ митрополит Антоний
17.30 – **Празнична Вечеря**

2018. 02. 10.
10.00 (Halottak napja) – **Gyászmise és közös megemlékezés** minden elhunyt emlékére, celebrálja őszentsége Antonij, Nyugat- és Közép-Európa metropolitája.
17.30 – **Ünnepi vecsernye**

11.02.2018
10.00 – **Празнична Света литургия**, отслужена от Негово Високопреосвещенство Западно и Средноевропейски митрополит Антоний
11.00 – **Водосвет и традиционно зарязване на лозите** в двора на храма, всенародно веселие

2018. 02. 11.
10.00 – **Ünnepi liturgia** celebrálja őszentsége Antonij metropolita
11.00 – **Vízszentelés és a szőlőtőkék hagyományos megmetszése** a templomkertben, össznépi vigadalom.

2017. ÉVI BABÁK

1. Kovács Mirosláv Gergely
2. Karailieva Emma
3. Mitov Liliána Morena
4. Kósa Martin Ivanov
5. Hojdák András Péter
6. Szabó Máté
7. Tóth Áron
8. Finta Dusan
9. Mihaylova Andrea
10. Bálint Sára Róza
11. Zsivkov Daniel
12. Bonev Domozi Anna Lujza
13. Milanov Dániel
14. Milanova Krisztina

15. Tóth Mirko
16. Imre Albert James
17. Rétai Milán
18. Bondár Bence
19. Bárdos Patrícia
20. Bárdos Bendegúz
21. Violeta-Ana Varga
22. Joó Demeter
23. Sós Kristóf

A műsorban idén először szerepeltek a Roszica táncegyüttes gyerekei, akik annak idején szintén áldásban részesültek a bábanapon, köztük voltak már tizenévesek is. Utánuk következett a Zornica. A folklórcsoport az ünnep egyik legaktív-

vabb résztvevője, nemcsak a programban való rendszeres részvétel miatt, hanem azért is, mert a formáció tagjai aktív résztvevői a kulináris versenynek. Emellett nemcsak a tömeges részvétellel tűnnek ki, hanem a minőséggel is, évről évre több díjat hoznak el. A zsűri új volt, és mint ilyen, új ízlést és meglepetést hozott a rangsorolásban, ami mindenképpen jó és biztató a verseny új résztvevői számára. Cvetkova Emilia, Csan Irina és Kalicov Teodóra komolyan és lelkesen kóstolgatták az ételeket, hogy kiválasszák a négy kategória – előétel, főétel, desszert és hagyományos bolgár étel – győzteseit.

Западно и Средноевропейска митрополия на БПЦ-БП
БПЦО „Св. св. Кирил и Методий“ гр. Будапеща

ПОКЛОННИЧЕСКО ПЪТУВАНЕ ДО ИЗРАЕЛ

24-29 април 2018 г.
5 нощувки /6 дни
Цена: 850 евро
С екскурзовод на български език!

Акценти по програмата
Хайфа – Бахайските градини
• **Назарет** –мястото на Свето Благовещение
• **Кана Галилейска** – първо чудо на Иисус Христос
• **Туберия** - перлата на Галилейското езеро
Капернаум - родно място на апостоли
• **Планината на блаженствата** (панорамана гледка към Галилейското езеро)
• **Табха** - чудото с петте хляба и двете рибите
Кумран - историята на Кумранските ръкописи
• **Йерихон** – най-гревният град в света, планината на Христовите изкушения
• **Водосвет на река Йордан**
• **Йерусалим** (Божи гроб, Виа Долороза(пътят към Голгота), Сион, Гетсимания, Стената на плача)
• **Лог** (църквата св. Георги с гроба на светеца)

Цената включва

- Самолетен билет Будапеща – Тел Авив – Будапеща; 5 закуски, 5 вечери и 5 нощувки в стаи с две и три легла в хотели три и четири звезду
- Екскурзовод на български език, пътуване с луксозен автобус с местен шофьор от израелския туроператор
- Медицинска застраховка
- Водач на групата е български православен свещеник
- Такси за изкачване на планината Тавор
- Разходка с корабче по Галилейско море

Цената не включва!

- Пасаван за хаджийство
- Лифт за изкачването в манастира на мястото на изкушенията Христови
- Бакшиши за шофьора в Израел
- гоплащане за самостоятелна стая

Срокове за плащане

- Депозит 320 евро до 09.02.2018
- Доплащане 530 евро до 20.03.2018

При записването всички са длъжни да представят копие от валиден задграничен паспорт!

За информация, записвания и срокове за анулиране и неустойки :

Архимандрит Атанасий
+ 36 20 29 15 825

A Bolgár Ortodox Egyház Nyugat- és Közép-Európai Metropólia
Szt. Cirill és Szt. Metód Bolgár Ortodox Egyházközösség, Budapest

ZARÁNDOKÚT IZRAELBE

2018. április 24-29.
5 éjszaka /6 nap
Ár: 850 euró
Bolgár nyelvű idegenvezetéssel!

A zarándoklat programja
Haifa – A bahái kertek
• **Názáret** – az angyali üdvözlet helye
Galileai Kána – Jézus Krisztus első csodatétele
• **Tiberias** – a Galileai tó gyöngyszeme
• **Capernaum** - apostolok szülőhelye
Az Öröm-hegy (gyönyörű panoráma a Galileai tóra)
Tabgha – a csoda az öt kenyérrel és a két hallal
• **Qumran** – a qumrani kéziratok története
• **Jerikó** – a világ legrégebbi városa, Krisztus megkísérésének hely
• **Vízszentelés a Jordán folyónál**
• **Jeruzsálem** (Jézus sírja, Via Dolorosa (út a Golgota felé), Sion, Getszemáné kert, Siratófal)
• **Lod** (Szent György templom, a szent sírjával)

Az ár magába foglalja

- Repülőjegy Budapest – Tel-Aviv – Budapest; 5 reggeli, 5 vacsora és 5 éjszaka két- és háromágyas szobákban, három- és négycsillagos szállodákban.
- Idegenvezetés bolgár nyelven, utazás luxusbusszal, helyi sofőrrel az izraeli utazási irodától.
- egészségbiztosítás.
- a csoportot a bolgár pravoszláv pap vezeti.
- a Tábor-hegy megmászásának költségeit.
- sétahajózást a Galileai tengeren.

Az ár nem tartalmazza!

- igazolást Jézus sírjának meglátogatásáról;
- a lift árát a Jézus megkísértésének helyén található kolostorba.
- borravaló a sofőrnek.
- az egyágyas szoba felárát --- euró

Fizetési határidők

- 320 euró letét 2018. 02. 09-ig
- 530 euró kifizetése 2018. 03. 20-ig.

A jelentkezéskor mindenkinek be kell mutatnia az érvényes útlevelét vagy annak másolatát!

További információ, jelentkezés, valamint információ a lemondási feltételekről:

Atanaszij archimandrita
+ 36 20 29 15 825

ПРИЗИВ 1% FELHÍVÁS

Дарете 1% от данъка си на българските организации и на Българската православна църква в Унгария

Танцов състав » Янтра «
Данъчен номер: 18704950-1-42

Фонгация Про скола булгарика
Данъчен номер: 18066184-1-42

Българска православна църква в Унгария
Технически номер: 0372

Jantra Néptánc Egyesület
Adószám: 18704950-1-42

Pro Schola Bulgarica Alapítvány
Adószám: 18066184-1-42

Magyarországi Bolgár Ortodox Egyház
Technikai szám: 0372

Българска православна църква Св. св. Кирил и Методиѝ
Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Pravoszláv Templom
1097 Budapest, Vágóhíd u. 15.
tel.: +36 (30) 496-4997

Архимандрит Атанасиѝ
Atanaszij archimandrita
tel.: +36 (20) 291-5825

Българско училище за рожен език
Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4210

Българска гвезуична малцинствена гетска градина
Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (20) 250-7339

Български културен институт
Bolgár Kulturális Intézet
1061 Budapest, Andrásy út 14. · tel.: +36 (1) 269-4246

Посолство на Република България в Унгария
Bolgár Köztársaság Nagykövetsége
1062 Bp., Andrásy út 115.
tel.: +36 (1) 322-0836, +36 (1) 322-0824

Активен наблюдател
Bolgár Nemzetiségi Szószóló
1358 Budapest, Széchényi rkp. 19 · tel: +36 (1) 441-5435

Издание на **БЪЛГАРСКОТО РЕПУБЛИКАНСКО САМОУПРАВЛЕНИЕ** (1062 Будапеща, ул. Байза 44.)

РЕДАКЦИЯ
Виолет Доци (*главен редактор*),
Кирил Наг, Йордан Тютюнков

ОТГОВОРЕН ИЗДАТЕЛ – г-р Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Министерство на човешките ресурси, Столичното българско самоуправление и на Българските самоуправления в I., VI., VIII., XV. район на Будапеща, Уйнеш Пещержебет и във Фелшьожолца, Печ, Сегег, Халастелек, Дунахарасту, Дунакесу, Мишколц, Дебрецен и Сигетсентмиклош.

A BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT
(1062 Budapest, Bajza u. 44.) kiadványa

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG
Dóczy Violetta (*főszerkesztő*), Nagy Kiril, Jordan Tütünkov

FELELŐS KIADÓ – dr. Muszev Dancso

Megjelenik az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a Fővárosi Bolgár Önkormányzat és az I., VIII., XV. kerületi, az Újpesti, a Pesterzsébeti, valamint a Felsőzsolcai, a Pécsi, a Szegedi, a Halásztelki, a Dunaharaszti, a Dunakeszi, a Miskolci, a Debreceni, és a Szigetszentmiklósi Bolgár Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098
NYOMDAI KIVITELEZÉSÉRT FELELŐS
FesztNet Kft.
DESIGN ÉS NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS
Ruszev Dimitar

Изследователски институт на българите в Унгария
Bolgár Kutatóintézet
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

Унгаро-Българска Стопанска Камара
Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara
1092 Bp., Ráday u. 33/a. · +36(30)655-9589
www.hbcc.eu

Ресторант Царевец
Carevec Étterem
1097 Budapest, Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (20) 417-8576

Хотел Пула
Hotel Rila
1097 Budapest, Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (1) 32-32-991

ФЕВРУАРИ 2018

11.02 | 10.00 (неделя)

Трифон Зарезан

място

Българска православна църква
Св. св. Кирил и Методий
1097 Будапеща, ул. „Вагохуг“ № 15

25.02 (неделя)

Откриване на тържествата,
посветени на **100-годишнината**
от основаването на българското
училище в Будапеща.

14.00 **Погнасяне на цветя**

пред паметната плоча на ул. „Лоняи“

място

1093 Будапеща, ул. „Лоняи“ № 4

16.00 **Галаконцерт**

място

Български културен дом
1097 Будапеща, ул. „Вагохуг“ № 62.

МАРТ 2018

03.03 | 18.00 (събота)

Галаконцерт по случай 140 години от
Освобождението на България

място

Български културен дом
1097 Будапеща, ул. „Вагохуг“ № 62

2018 FEBRUÁR

02.11 | 10.00 (vasárnap)

Szőlőmetsző Trifon ünnepe

HELYSZÍN

Szent Cirill és Szent Metód
Bolgár Ortodox Templom
1097 Budapest, Vágóhíd u. 15.

02.25. (vasárnap)

A Budapesti Bolgár Iskola
megalapításának 100. jubileumi
évfordulója alkalmából megrendezett
ünnepségsorozat megnyitója.

14.00 **Koszorúzás**

a Lónyay utcai emléktáblánál

HELYSZÍN

1093 Budapest, Lónyay u. 4.

16.00 **Gálakoncert**

HELYSZÍN

Bolgár Művelődési Ház
1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.

2018 MÁRCIUS

03.03 | 18.00 (szombat)

Gálakoncert Bulgária felszabadulá-
sának 140. évfordulója alkalmából

HELYSZÍN

Bolgár Művelődési Ház
1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.